

Била једном једна девојчица, љупка, мила како се само замислити може. Звали су је Црвенкапа јер је стално носила црвену капицу коју јој је исплела бака. Црвенкапа је с родитељима живела у кућици поред велике шуме, а на другом крају, у малој кући становала је Црвенкапина бака.

Једног дана мајка је послала Црвенкапу да однесе ручак баки која је била болесна. Упозорила је да пожури и не скреће с пута. Црвенкапа се није плашила и успут је застала да набере баки мало цвећа. Није приметила да иза двета вребају два велика ока. Био је то страшни вук. Пришао је Црвенкапи и упитао:

-Шта радиш девојчице?

-Берем цвеће за болесну баку-одговорила је Црвенкапа.

-Као ћеш да уђеш ако је бака болесна? Упита лукави вук.

-Покуцаћу три пута-рече Црвенкапа, не слутећи ништа.

Вук је поздрави и најкраћим путем одјури до бакине куће. Када је стигао, вук је покуцао три пута и када је бака питала ко је, промењеним гласом одговорио:

-То сам ја, Црвенкапа.

Бака је умала и отворила врата.

Вук је одмах скочио и прогутао баку. Обукао је њену спаваћницу, ставио капицу и наочаре и легао у кревет.

Тако је прерушен чекао Црвенкапу и мислио како га она сигурно неће препознати.

Када је Црвенкапа стигла до бакине куће и покуцала три пута, вук је, имитирајући бакин глас, позвао да уђе. Црвенкапу је изненадио бакин изглед па је упита:

-Бако, бако, зашто имаш тако дуге руке?

-Да те боље загрлим, дете моје.

-Зашто су ти тако велике очи?

-Да те боље видим.

-Зашто су ти тако велике уши?

-Да те боље чујем, злато моје.

-Бако, бако, зашто имаш тако велике зубе?

-Да те лакше поједем -зарезао је вук и прогутао Црвенкапу.

Шумске животиње које су биле Црвенкапини пријатељи обавестиле су дрвосечу о томе шта се догодило. Дрвосеча се одмах упутио бакиној кући и када је ушао, затекао је вука како спава. Замахнуо је секиром и из стомака изађоше бака и Црвенкапа, живе и здраве.

Тако је завршио страшни вук, а бака, Црвенкапа и дрвосеча су слатко појели ручак који је Црвенкапина мама спремила.